

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 4. Historiæ sacræ diuitum mortem timentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

232 Cap. IX. Diuitum, & pauperum

Cumque aliam plotandi caussam nullam posset excogitare, ita ingemuit: *Hei mihi, quot lora reliqui, hei crepidas antiquatas! Eheu, marcidos calceos.* Non ego infelix posthac amane ad vesperam usq; sine cibo peragam, nec hiemis tempore sine calceis & seminudus oberrabo, dentes præ frigoris acerbitate complodendo. *Quis tandem meam habebit subulam? quis aciculam?* Talia nimurum pauperibus in morte occurunt momenta lamentandi.

§. IV.

Historia sacra diuitum mortem timentium.

Poëtica hac fictione homo etiam impius expressit veritatem, qua agnita, vel ipsi Philosophi Ethnici opulentiae paupertatem antetulerunt, ut expeditius morerentur. Sed longè efficacius, quam ægræ diuites, quamq; magno animo pauperes ex hac vita cœant, veræ historiæ docuerunt. Balthasar rex Babylonis, magnæ potentiae, magnarum opum, exemplo Nabuchodonosoris patris, hoc est, aui sui, qui ante eum fuerat in figuram bestiæ commutatus, non est correctus: sed fecit grande coniuinum optimatibus suis mille, & præcepit iam temulentas, ut afferrentur vasa aurea & argentea,

Daniel.

§. I.

qua aportauerat Nabuchodonosor pater eius de templo, quod fuit in Ierusalem &c: Bibeant vinum, & laudabant deos suos aureos, & argenteos, ferreos ligneosq; & lapideos. In eadem hora apparuerunt digiti, quasi manus hominis scribentis contra candelabrum in superficie parietis aulae regiae: & rex aspiciebat articulos manus scribentis. Tunc facies regis commuta ta est: & cogitationes eius conturbabant eum: & compages renum eius soluebantur, & genua eius ad se inuicem collidebantur. Ecce quo diuinitate ducent; raptæ è templo à Nabuchodonosore, per filium eius Euilmerodach, ad nepotē Balthasarem (qui consueto scripturæ more, aui sui filius vocatur) sacrilega hæreditate transferunt; ille, vt opulentus, epulatus est; immo & inebriatus; deinde non solum sacrilegus possessor, sed etiam usurpator fuit, nam nouum sacrilegiū commisit vasa Deo dicata profanando. Deniq; id fecit, non sine insigni contumelia veri Dei, cui in vasis cultui eius dicatis insultauit, quippe cum combibonibus suis laudabat deos suos aureos & argenteos, &c. quasi victores Dei Israël. At non morata est vindicta diuina. Non enim duntaxat eādem statim nocte interfectus, & regnum eius ad

Ierem.
27. filius
filij eius
vocatur.

234 Cap. IX. Diuitum, & pauperem

Medos & Persas translatum est, sed etiam animaduertens, mortem sibi portendi, totus cohorruit; & mortem vel temulentus ita apprehendit vehementer, ut facies eius commutaretur, & quæ antè vino rubebat, iam repente expallescet; quique paulo priùs totus erat in lætitijs, iam subito in temperijs agitaretur, & cogitationes eius conturbarent eum; quin etiam adeò vel suspicione necis commouebatur, ut compages rum eius soluerentur, adeò totis artubus contremiscebat, ut genua eius ad inuicem collidarentur. Quod videmus etiam saepe continere illis, qui inter pocula saturi arma & prælia iactant, ipsique etiam Marti & caluminantur. Putares illis robur & æs triplex circa pectus esse, sed cum ad rem venitur, cum configendum est, & manus conserdæ, cum morbum fingunt, tum medicinam sumunt, ne cogantur prælijs interesse. Quin & cum verè ægrotant, animo magis quam corpore deiiciuntur, nec quidquam tristiore vultu audiunt, quam cum dicitur: Disponere domui tuae, quia morieris tu, & non vivis.

Esa. 38. 1.

Quod ubi vel Ezechias audiuit, flevit fletu magno. Nimirū amara est memoria mortis homini pacem habenti in substantijs suis.

§. V.